

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 236

din 13 Martie 2008

Prin nota nr. 1/3434/DRUO/1154/7936/ST/2008 a Direcției resurse umane și organizare, s-a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii solicitarea Institutului Național al Magistraturii privind exprimarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a unui punct de vedere în ceea ce privește obligația Institutului Național al Magistraturii de a asigura formarea profesională a asistenților judiciari, precum și suportarea costurilor participării asistenților judiciari la seminariile organizate de către Institutul Național al Magistraturii, prin raportare la statutul asistenților judiciari și dispozițiile art. 111 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor se aplică și asistenților judiciari”.

Analizând nota Direcției resurse umane și organizare și văzând înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Conform dispozițiilor legale în vigoare care reglementează organizarea sistemului judiciar în România și statutul judecătorilor și procurorilor, precum și a celorlalte categorii de personal din sistemul justiției, rezultă că instituția asistenților judiciari a fost reglementată ca o categorie profesională distinctă în sistemul judiciar, cu un statut

profesional diferit de cel al judecătorilor și procurorilor sau cel al personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Astfel, în mare măsură, statutul asistenților judiciari este reglementat prin raportare la statutul judecătorilor și procurorilor, existând, sub unele aspecte, un statut juridic identic aplicabil celor trei categorii profesionale.

Asistenților judiciari li se aplică: dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor (art. 111 alin. 2 din Legea nr. 304/2004); dispozițiile referitoare la concediul de odihnă, asistență medicală gratuită și gratuitatea transportului, prevăzute de lege pentru judecători și procurori (art. 111 alin. 3 din Legea 304/2004); depunerea jurământului în condițiile prevăzute de lege pentru judecători și procurori (art. 111 alin. 4 din Legea 304/2004); dispozițiile legale privind abaterile și sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru judecători și procurori (art. 113 alin. 1 din Legea 304/2004); drepturile prevăzute la art. 5, 7, 18, 24 și 25 din O.U.G. nr. 27/2006.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că toate dispozițiile la care fac trimitere art. 111 și art. 113 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare sunt de strictă interpretare și aplicare, astfel încât, drepturile, respectiv obligațiile asistenților judiciari nu pot fi extinse prin analogie, raportat la statutul judecătorilor și procurorilor.

În ceea ce privește formarea profesională, dispozițiile referitoare la statutul asistenților judiciari nu fac nicio trimitere la dispozițiile speciale care reglementează formarea profesională a magistraților (art. 35 – 38 din Legea nr. 303/2004). Astfel, obligația de formare profesională nu este expres reglementată pentru asistenții judiciari, art. 111 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 făcând trimitere exclusiv la obligațiile prevăzute de Titlul II din Legea nr. 303/2004 (Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor – art. 91-93). Mai mult, conform dispozițiilor art. 111 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, asistenții judiciari sunt asimilați judecătorilor și procurorilor numai în ceea ce privește obligațiile, nu și drepturile conferite acestora.

Or, Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reglementează în capitolul IV (Formarea

profesională continuă și evaluarea periodică a judecătorilor și procurorilor), în mod corelativ, obligația de formare profesională a fiecărui magistrat, dar și dreptul acestora de a beneficia de programele de formare profesională organizate de Institutul Național al Magistraturii, la nivel centralizat, sau descentralizat, prin formele de pregătire profesională organizate la nivelul fiecărei curți de apel, respectiv parchet de pe lângă curte de apel.

Pe de altă parte, în ceea ce privește obligația Institutului Național al Magistraturii de a asigura formarea profesională a asistenților judiciari, se reține că dispozițiile art. 103 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare definesc rolul Institutului, instituție care realizează formarea inițială a judecătorilor și procurorilor, formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor în funcție, precum și formarea formatorilor.

Or, în virtutea rolului Institutului Național al Magistraturii, clar definit de dispozițiile art. 103 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere și considerentele mai sus arătate referitoare la inexistența dreptului asistenților judiciari de a beneficia de formare profesională în condiții similare judecătorilor și procurorilor, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că Institutul Național al Magistraturii nu are obligația legală de a asigura formarea profesională a asistenților judiciari.

Luând însă în considerare atribuțiile jurisdicționale ale asistenților judiciari, reglementate de art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 36 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 387/22.09.2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, și apreciind ca fiind utilă realizarea unei formări profesionale unitare, în domenii de interes comun, a judecătorilor care participă la soluționarea conflictelor de muncă și asigurări sociale, precum și a asistenților judiciari, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că Institutul Național al Magistraturii poate selecta pentru aceste seminarii și asistenți judiciari, în măsura în care pentru seminariile organizate în special în domeniul dreptului muncii și al asigurărilor sociale, dar și în domeniul dreptului procesual civil,

rămân locuri disponibile, după selecția magistraților care s-au înscris la aceste seminarii.

În ceea ce privește suportarea costurilor participării asistenților judiciari la seminariile organizate de Institutul Național al Magistraturii (cazare, transport, diurnă), Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că Institutul Național al Magistraturii nu poate suporta din bugetul său aceste cheltuieli, în condițiile în care Institutului Național al Magistraturii nu îi incumbă obligația legală de asigurare a formării profesionale a asistenților judiciari, iar bugetul Institutului Național al Magistraturii este parte distinctă a bugetului Consiliului Superior al Magistraturii, aceasta semnificând că aprobarea respectivului buget este în sarcina Consiliului Superior al Magistraturii și că nu poate fi aprobată efectuarea unor cheltuieli fără o fundamentare legală.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 37 lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Institutul Național al Magistraturii nu are obligația legală de a asigura formarea profesională a asistenților judiciari.

Art.2 - Asistenții judiciari pot fi selectați pentru a participa la seminariile organizate de către Institutul Național al Magistraturii în domeniul dreptului procesual civil, dreptului muncii și al asigurărilor sociale, în măsura în care rămân locuri disponibile, după selecția magistraților care s-au înscris la aceste seminarii.

Art.3 - Institutul Național al Magistraturii nu are obligația de a suporta costurile participării asistenților judiciari la seminariile organizate de către Institutul Național al Magistraturii (transport, cazare și masă).

Art.4 - Prezenta Hotărâre nr. 236/13.03.2008 se comunică Direcției resurse umane și organizare și Institutului Național al Magistraturii, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Data în București, la data de 13 Martie 2008

Președinte,

Judecător Lidia BARBULESCU

